

اصول نه گانه در اجرا و ارائه

بهتر آموزش (روبرت دیویس)

دفتر توسعه آموزش

مهر ۹۲

برگرفته از کتاب نظام آموزش و یادگیری از نگاه فناوری آموزشی (رویکردی نظام مند در طراحی، اجرا و ارزشیابی تدریس و یادگیری).
واشقانی فراهانی، ماشاءالله. ۱۳۳۵. تهران. راز رضوان

خردمند ساگردانش را بنجام تعلیم هدایت می کند به دنبال نمی
کشاند آنها را به پیشروی می خواند متوقف نمی سازد. راهی پیش
رویشان می کشاید به جایی نمی برد. اگر ساگردان او بر آن شوند که
خود مشتاقانه می نیشند می توان او را معلمی خوب خواند.

کنفوسیوس

۷. اصل تمرین پخش شده:

احتمال یادگیری برای فراگیری بیشتر است که مدت تمرین هایش کوتاه و با تکرار بیشتر در فاصله های زمانی برنامه ریزی شده باشد.

۸. اصل محو تدریجی:

فراگیری بیشتر پذیرای یادگیری است که برانگیختن های آموزشی گام به گام از بین بروند. در آغاز آموزش با اعمال انگیزش و اشاره های لازم به فراگیران کمک کنید تا مطالب را یاد بگیرند. همین که فراگیر تسلط کافی پیدا میکند، بطور سیستماتیک برانگیختن ها را برداشته، یا از بین ببرید.

۹. اصل شرایط و تأثیرهای خوش آیند:

یک فراگیر زمانی احتمال بیشتر برای ادامه یادگیری دارد که شرایط آموزشی خوش آیند باشد. برای ایجاد شرایط و تأثیرهای مطلوب، جنبه های منفی آموزش را حذف کنید، سپس بر روی جنبه های مثبت تأکید کنید.

پژوهشگران آموزشی و یادگیری با بررسی هایی که انجام داده اند به استخراج اصولی درباره کارا ساختن شرایط یادگیری و افزایش بازده یادگیری رسیده اند که این اصول را روبرت دیویس در کتاب (رویکردی در به سازی نظام یادگیری) بیان کرده است:

۱. اصل معنی دار بودن

۲. اصل رعایت پیش نیازها

۳. اصل ارائه نمونه

۴. اصل ارتباط باز

۵. اصل نوآوری

۶. اصل تمرین مناسب و فعال

۷. اصل تمرین پخش شده

۸. اصل محو تدریجی

۹. اصل نتایج و تأثیرهای خوشایند

۱. اصل معنی دار بودن:

فراگیری به احتمال برای یادگیری چیزهای تازه برانگیخته میشود که آنها برای او معنی دار باشد. هر فراگیری با آنچه که او بتواند به تجربه ها، آینده و علاقه هایش مربوط سازد برانگیخته میشود. برای معنی دار ساختن دوره بکوشید به فراگیران آموزش دهید که چگونه موضوع درس به تجربه های آنها مربوط میشود.

۲. اصل رعایت پیش نیازها:

فراگیری احتمال بیشتر برای یادگیری چیز تازه را دارد که همه پیش نیازها را دارا باشد. پیش نیازهای لازم برای یک هدف پایانی معین بیشتر در نتیجه تجزیه و تحلیل یک وظیفه یا هدفهای یادگیری شناسایی میشود.

۳. اصل ارائه نمونه:

فراگیری بیشترین احتمال برای کسب رفتار تازه را دارد که نمونه ای از اجرای آن برای تماشا یا تقلید عرضه شود. به فراگیران نگوید: (یک بحث منطقی چگونه برگزار میشود، یک بحث منطقی برگزار کنید که آنها ببینند و بشنوند.)

۴. اصل ارتباط باز:

فراگیری احتمال بیشتر برای یادگیری را دارد که عرضه مطالب به گونه ای ترکیب یابد که پیام ها برای بررسی یادگیرنده باز باشد. پیام را به روشنترین و آسانترین طریق ممکن عرضه کنید و سپس کنترل کنید که آیا آنها آن را دریافت کرده اند یا نه.

۵. اصل نوآوری:

فراگیری، بیشترین احتمال برای یادگیری را دارد که توجه او با عرضه ی به نسبت بدیعی جذب شود. نوآوری ضرورتاً به معنی لطیف گفتن یا هنرپیشگی کردن در کلاس نیست، بلکه همین اندازه که صدای شما تحریری تازه پیدا کند، شیوه سخنرانی با رویکردی متفاوت باشد، انواع متفاوتی تکلیف داده شود، چهارچوبی که برای آزمون بکار می رفت تغییر کند، انواع گوناگونی از نمونه ها در عرضه مطلب گنجانده شود خود نوآوری است.

۶. اصل تمرین مناسب و فعال:

فراگیری بیشترین احتمال برای یادگیری را دارد که او در تمرین مربوط به رسیدن به یک هدف آموزشی شرکت فعال داشته باشد.